

„Принесете искреннитѣ ми поздравленія на х. Димитріи и на Отца ви, както и на всегдашніятъ ми приятель и вашъ любезенъ братъ х. Пантели.

Цариградъ,
Априль 19/7 1866 г.

Вашъ приятель
А. Л. Лонгъ.

Цариградъ, дек. 28/16 1869 год.

Г-жа Евгения х. Д. Кисимова.

Почитаема приятелко,

Приехъ прѣди недѣля честното ваше писмо, но премного ми кореспонденция мя възбрани тутакси да отговорѣя. Вашитѣ писма всякога ми докарватъ радостъ и благодареніе. Радувамъ ся да ся научѣя отъ васъ, че вие оцѣнявате трудоветѣ ми (колко и да сж слаби). За изучването и повишението на женскиитѣ полъ въ Българіж. Вашитѣ приятелски думи сж мя насърдавали.

(Пише за спомоществувателитѣ на „Зорницата“ и полученитѣ пари. Тя е събирала обонати на вестника).

„Зная, че го сторихте не само отъ чиститѣ и искренитѣ приятелски чувствуванія къмъ мене лично, но още че въ това сте побуждани отъ високи и родолюбиви чувства къмъ сестрытѣ си българкы“.

„Много желаніе имамъ да знаѣж нѣщо повече, за приятіето, което се нарича женскы дружества.

Вѣчна хвала на онѣзи, които сж въвѣли нѣкое срѣдство за умственото събуждане на българкытѣ. Не съмъ виждалъ още нѣкой уставъ или нѣкой подробни свѣдѣнія заради тѣзи дружества.

Госпожа Л. много сж радува, че таквъзъ нѣщо сж е въвело между Българкитѣ и любопитствува да знае още повече за работжтж.

Като събирате имена за Новѣж годинж да ви бжде на умъ, че кждето има девическо училище или читалище да иска „Зорницата“ прашамъ даръ. Желая ви честита нова година. На васъ и на честныитѣ мой приятель, любезныятъ вашъ съпругъ, Богъ да даде всѣкойж благодать въ този свѣтъ и въ бжджщій чрезъ Господа Исуса Христа. Домо-чадието ми искрено Ви поздравлява.

Вашъ приятель А. Л. Лонгъ.

Сега ще приведа нѣкои откъслечи отъ писма, за да видимъ въ града и вънъ отъ него какъ сж гледали познатитѣ ѣ на нея.

Г-нъ Петко В. Горбановъ въ писмото си отъ Цариградъ съ дата 4 юлий 1866 год., Бедекъ, като ѣ пише, че въ